کد خبر: ۲۸۳۷۰۷
دوشنبه ۸ آذر ۱۴۰۰ ۱۵:۱۱

بررسی تجربی اخلاق کار در ایران

پژوهش «بررسی تجربی اخلاق کار در ایران» توسط محمد حبیبی در سال ۱۳۷۶ انجام پذیرفته و گروه تحقیق با سنجش ۱۷ متغیر در نمونه‌ای ۱۶۹۸ نفره در شهرهای تهران، یزد و کرمانشاه به اندازه‌گیری اخلاق کار در ایران پرداخته است. کارفرمای این پژوهش مرکز پژوهش‌های بنیادی بوده ولی نتایج آن انتشار عمومی نیافته است. بخشی از یافته‌های این پژوهش به نقل از پژوهش «ویژگی‌های فرهنگ ملی و اسلامی» نوشته مسعود موحدی، منتشر شده توسط شورای عالی انقلاب فرهنگی، سال ۱۳۸۳ بازنشر می‌شود.

مهم‌ترین یافته‌های این پژوهش عبارت‌اند از:

درباره موضوع رعایت مقتضیات کار از سوی مردم، نگرش‌ها منفی است بدین معنی که غالب پاسخ‌گویان بر این باور هستند که مردم اکثر شرایط و مقتضیات کار مطلوب را در حد متوسط هم رعایت نمی‌کنند. (صفحه ۱۵۵)
نگرش پاسخگویان به ارزش و منزلت معنوی و فرهنگی کار مثبت و مطلوب است. بیش از ۹۳ % پاسخ‌گویان موضع مثبتی نسبت به ارزش کار داشته و میانگین این متغیر به ترتیب در یزد و کرمانشاه خیلی بالاتر از تهران است. (صفحه ۱۵۵)
در رابطه با معنی و تلقی از کار باید گفت که نگرش به کار در وضعیت نسبتاً خوب یا بالاتر از متوسط قرار داشته لیکن در هیچ‌یک از موارد در حالت ایده آل قرار ندارد. بهترین وضعیت نگرش «سرمایه جاودانه بودن کار» است. (صفحه ۱۵۵)
میزان احساس عدالت سازمانی در حد قابل‌توجهی ضعیف و نامطلوب به نظر می‌رسد. نامطلوب‌ترین وضعیت مربوط به گویه «عدم تناسب دست‌مزدها و پاداش‌ها با زحمات متحمل شده» و «نامشخص بودن ملاک‌های تشویق و تنبیه در سازمان» بوده است. (صفحه ۱۵۵)
نتایج حاصله نشان می‌دهد که در غالب موارد، مدیران و مسئولان از مشارکت کارکنان در تصمیم‌گیری‌ها استفاده نمی‌کنند. (صفحه ۱۵۵)
بیش از ۸۰ درصد پاسخگویان احساس تعلق‌خاطر فرد به گروه همکاران و دوستان و همکار در محیط کار دارند. (صفحه ۱۵۶)